

dati za nově vytvořené zvláštní slovo, přezkoumati jen s hlediska § 6 zák. o ss. Ani v tom směru však neshledal, že by byl úsudek onen logicky nemožný.

Z veškerých uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 1645.

Vojenské věci: Je podstatnou vadou řízení, rozhodlo-li o požadavku obce, týkajícím se náhrady nákladů za ubytování důstojníků, ministerstvo národní obrany jako jediná instance (§ 20 zák. z 11. června 1879 č. 93 ř. z.).

(Nález ze dne 13. listopadu 1921 č. 15.051/21.)

Věc: Obec H. S. proti ministerstvu národní obrany stran náhrady za ubytování vojska.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Stěžující si obec domáhala se toho, aby jí nahrazen byl celý náklad, který jí vzešel ubytováním důstojníků, a to po 2 K 32 h za důstojníka a den, a předložila doklady o tom, že hostinský, u něhož byli ubytováni, tolik žádá.

Nař. výnosem ministerstvo národní obrany požadavek obce zamítlo s odůvodněním, že v daném případě jde o přechodné ubytování v důsledku ustanovení § 21 zákona o válečných úkonech. Vojenská správa je povinna za přechodné ubytování platiti pouze poplatky statovené ubytovacím zákonem. Tyto pak zaplacený byly. Jakým způsobem se obec jako ubytovatelka vyrovná s majitelem ubikace, vymyká se kompetenci vojenské správy, neboť přechodné ubytování podle § 38 ubyt. zákona jest břemenem, které jest nésti obci.

Nss, na něž věc stížností obce H. S. byla vznesena, zrušil nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss, ježto nař. výnos, jenž podle svého obsahu jest rozhodnutím vydaným na základě zákona o ubytování vojska ze dne 11. června 1879 č. 93 ř. z., ministerstvo národní obrany vydalo jako jediná stolice, ač § 20 t. z. ustanovuje, že rozhodovati o závadách a stížnostech ubytování vojska se týkajících přísluší politickým úřadům a teprve v poslední stolici ministerstvu. V tomto porušení postupu instancí zákonem stanoveného musil nss spatřovati podstatnou vadu řízení, pro niž bylo rozhodnouti, jak uvedeno.

Č. 1646.

Státní zaměstnanci: Úředníku min. veř. prací, exponovanému do sídla uhelného inspektorátu, nepřísluší právní nárok na remuneraci ve smyslu výnosu min. veř. prací ze dne 25. ledna 1921 č. 4403 pres.

(Nález ze dne 13. listopadu 1922 č. 4970.)

Věc: Inž. Václav M. v Ú. proti presidiu ministerstva veřejných prací v Praze o remuneraci.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.